

Az Úr Második Eljövetele

(The Second Coming Of The Lord)

1957. április 17. Jeffersonville, IN. U.S.A.

1 Mennyei Atyánk, amint Eléd jövünk ma este az Úr Jézus kedves Nevében, annyira boldogok vagyunk, ahogy megközelíthetjük ezeket a szent napokat, tudva, hogy a legnagyobb szerűbb időt képviselik a földön. Amikor az a mindenre elegendő Áldozat meg lett hozva, hogy a szegény elveszett bűnösök szabaddá lehessenek és meglehessen ez a nagy reménységük, ami a szívünkben van ma este, hogy egy nap Ő újra el fog jönni. És ma este, ahogy közeledtem ehhez a szószerkezethez, ahogy bejöttem az ajtón, meghallottam ezt a régi éneket: „Lesz egy nagy hazameneteli hetünk, az első tízezer év”. Ez visszahozza azokat a régi emlékeket, amikor sok évvel ezelőtt találkoztunk ebben az imaházban, mielőtt elkezdődött a világméretű ébredés. És, Atyánk Istenünk, mi csak örülünk ezeknek a gondolatoknak.

2 És láthatóan jó a lelkünknek, hogy ma este visszatérünk, hogy elkezdjünk egyet azokból a régimódi ébredésekből, ahol a bűnösök kegyelemért kiáltanak és a visszacsúszottak újra rendbe hozzák magukat Istennel. És a Szent Szellem az érdemi Személy az összejövetelen, Aki megragad, vezérel és elhozza nekünk az Élet Kenyerét az Igén keresztül. És imádkozunk, hogy Ő szolgáljon felénk estéről estére ezen az ébredésen, gyógyítsa meg a betegeket és szükségben lévőket, szenteljen meg minden hívőt és vegyen dicsőséget ezekből az erőfeszítésekből, amiket teszünk. Mert, Atyánk Istenünk, ezt egyedül az Ő Nevének tiszteletére és dicsőségére kérjük. Ámen.

3 Ez egy ígéretnek a betöltése, amit tizenegy évvel ezelőtt tettem. Sok időbe telt, hogy ideérjünk, csak hogy visszatérjünk az imaházba egy ébredésért. És most tudjuk, hogy a mi kis imaházunkban nincs elég hely egy ébredés számára, de egyszerűen csak bezúfolódunk ide és ez a legtöbb, amit tehetünk az elkövetkező néhány este, az Úr dicsőségére.

4 Szeretem, ha a gyülekezetben van az összejövetel. Sok más helyen, stadionokban, kint a szabadban és arénákban is tartunk ilyeneket, de ez valami más, amikor a gyülekezetben van. Úgy tűnik, hogy ez egy édesebb, szorosabb közösség, amikor a gyülekezetben vagy. Kint azokban az arénákban, világi helyeken, – hálások vagyunk a kiváltságért, hogy ott lehetünk, – de úgy tűnik, hogy egy nyomottságot találsz, mint egy démoni erő, amin át kell törnöd, mielőtt elkezdődhetne az ébredés. És amikor bejössz a gyülekezetbe, ez egy olyan hely, ahol Isten lakik, ilyenkor az Ő házába jövünk, hogy összejövetelt tartsunk.

5 És most örülünk ma este, hogy látunk sok régi arcot, akiket évekkal ezelőtt láttam az itteni szolgálatom végén, ebben az imaházban. Látom itt Graham testvért és Curtis

testvért és Angie testvérnőt és Gertie testvérnőt és Cox testvért és a feleségét, és ó, olyan sokan közületek, Spencer testvérnő és Spencer testvér és mindannyian itt. Annyira örülünk. Anya és Slaughter asszony és a testvér itt, egyszerűen egy nagyszerű csoport még mindig. Hányan vannak itt abból az időből, amikor régen elkezdtek, úgy értem, amikor az ébredés alatt elindultam, hogy kimenjek? Hadd lássuk a kezeket! Mindenfelé a gyülekezetben, ma este, nézzétek csak a kezeket! Nagyon jó.

6 Na most, mi... tudjuk, hogy ébredések csakis a Szent Szellem által jönnek. Ő az a Személy, aki az ébredést hozza. És mi nem tudjuk ezt magunktól megtenni; csak erőfeszítéseket tehetünk; és Istennek kell megáldania ezt az erőfeszítést, és bízunk abban, hogy Ő meg fogja tenni.

7 Azt mondtam a feleségemnek, úton idefelé... Ma este még vacsorázni sem volt alkalmam. Annyira szörnyen sok az elfoglaltság. Tegnap délután két óra volt, mire fel tudtam venni az ingemet, attól az időtől, hogy tegnap reggel felkeltem. Ez a telefonok miatt van. És éppen két órakor volt egy vészhelyzet Dr. Sam Adair részéről Louisville-ben. És amikor... És olyan sok más hívás és a veteránok... Valaki a kórházból azt mondta: „Nos, mi csak várunk időről-időre, és ha a pokol bármivel is rosszabb lesz, amikor odaérünk, akkor milyen volt ez nyomorúság, várni.” És csak kiáltás és sírás mindenfelől, több száz szolgáló.

8 És én mondom nektek, a legnagyobb napokban élünk, ami valaha volt ezen a világon, az egyik legnagyobb időben. És annyira örülök, hogy látom az emberek szívében az éhséget még többre Istenből.

9 És most elhatároztam a szívemben, imádkozva, hogy ez legyen az Úr akaratában. És mellesleg van még néhány ember, akik állnak ott hátul. Vajon... Van itt egy hely, egy kis pad, talán valaki el tudná készíteni valahogy ezt a kis padot. Néhányan a hölgyek közül... vagy valaki, aki ott áll hátul, talán tudnánk... Itt, talán néhányan közülük, vagy valaki, csak gyertek előre és üljetek le a padra itt fentebb, itt elől. Talán... Ben testvér, örülünk, hogy látunk téged itt, utoljára a San Fernando Völgyben láttalak, Kaliforniában, amikor ott voltam néhány hete. Vannak helyek itt elől, ha előre akartok jönni, ti, akik hátul álltok. És ha előre akartok jönni, nos, gyertek egyenesen ide feljebb. Van itt extra szék az emelvényen, és extra helyek itt, amiket elfoglalhatnak az oltárnál. Azt szeretnénk, hogy legyetek annyira kényelmesen, amennyire csak lehettek.

10 Mondtam a feleségemnek, hogy megígértem magamnak, hogy Isten segítségével az lesz a célom, hogy ne tartsam hosszan az összejövetelt; harminc percig szeretnék beszélni, ha az Úr is úgy akarja. És ez önmagában egy csoda lenne, mert nem tudom túl gyorsan elkezdni. De egyszerűen csak meg kell próbálnom, mert... És azután, a következő alkalommal, mi, holnap este...

Ma este a témám: *Az Úr Második Eljövetele.*

11 És holnap este úrvacsorai este lesz és szeretnék az *Úrvacsoráról* beszélni, ószövetségi nézőpontból. És mi... A holnap este a hivatalos úrvacsorai este, mert ez az az este, amikor az Urat elárulták. És ez a hivatalos úrvacsorai este. A szolgálatok után holnap este, a szokásos igeszolgálat után tartjuk az úrvacsorát. És mindenkit meghívunk, hogy tartson velünk és vegyen részt ebben a csodálatos dologban, amit az Úr Jézus hagyott ránk.

12 És aztán a következő este, ha az Úr is úgy akarja, mivel az a keresztre feszítés estéje lesz, szeretném ezt talán egy más nézőpontból venni, mint ahogy halljátok a rádióban: *A keresztre feszítés.*

És aztán szombat este: *A temetés.*

13 Vasárnap reggel hat órakor egy hajnali szolgálat. Tíz órakor bemerítési szolgálat, ha itt vannak azok, akik bemerítkeznek. És aztán egy Húsvét reggeli üzenet.

14 És vasárnap este, ha az Úr is úgy akarja, tervezünk egy rövid szolgálatot *A feltámadás bizonyítékáról* és egy gyógyítási szolgálatot. Szokásos gyógyítási szolgálatot, mint ami azokon az összejöveteleken van nekünk ott kint, a szokásos összejöveteleken, most vasárnap este. És ha még soha nem láttad és a barátaid még soha nem látták a feltámadott Jézus látható bizonyítékát, remélem, hogy Ő meg fogja tenni, ahogy az elmúlt évek összejövetelein, hogy megjelenik itt és megteszi ugyanazokat a dolgokat, amiket akkor tett, amikor itt volt a földön. És várjuk azt az időt, ami jön... ami következik.

15 Rendben, gyertek csak előre és helyezzétek magatokat kényelembe, amennyire csak lehetséges. Azon tűnődöm, hogy talán holnap este tudnánk-e hozni néhány széket valahonnan. Talán a ravatalozóból, vagy valahonnan tudnánk hozni néhányat, talán körbe elhelyezni oldalt. Szeretnék, hogy mindenki legyen annyira kényelmesen, amennyire csak lehetséges.

16 Hányan szeretitek az Urat mindazzal, ami bennetek van? Tehát irányítsuk a szeretetünket Krisztus felé és csak figyeljünk most! Nem a tanítás miatt vagyunk itt, azért vagyunk itt, hogy imádjuk az Urat. És mi egyszerűen csak azért vagyunk itt, hogy meghívjunk mindenkit minden hitvallásból, színből, fajtából; itt ez egyszerűen nem számít, csak azért jövünk, hogy imádjuk az Urat és lesz félóra régimódi éneklés, mielőtt elkezdődnek a szolgálatok. Holnap este megpróbálom pont úgy elkezdni, mint ma este, ha lehet pontban nyolc órakor, és kiengedni olyan gyorsan, ahogy csak lehet, hogy vissza tudjunk jönni a következő este.

17 Tehát mindenkit szívesen látunk. És a látogatóinkat több mint szívesen fogadjuk, hogy bejöjjenek és közösségben legyünk, és amint véget ér a szolgálat, ti, az itteni gyülekezetből, akik ide jártok, fogjatok kezét mindenkivel, akivel csak tudtok! Csak legyél... Csak engedd most le a korlátokat és érezd magad csodásan! Nem is tudod, mi mindent tehet a mi Urunk; ez egy Húsvéti időszak és nagy dolgokra számítunk.

18 Most az áldott Igéből szeretnék olvasni csak egy verset, egy sort vagy kettőt. Lukács Evangéliumából, a tizenötödik fejezet nyolcas verse:

Avagy ha valamely asszonynak tíz drakhmája van, és egy drakhmát elveszt, nem gyújt-é gyertyát, és nem sepri-é ki a házat, és nem keresi-é gondosan, mígnem megtalálja?

És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédjait, mondván: Örüljetek én velem, mert megtaláltam a drakhmát, melyet elvesztettem vala!

19 Na most, ez talán nagyon furcsa Íráshelynek tűnik Krisztus Második Eljövetelére és... de ez Krisztus Második Eljöveteléről szól. És ez a nagy téma, ami előttünk van, az egyik legéletbevágóbb téma az egész Szentírásban. Nincs semmi más annyira fontos, mint az Úr Jézus Eljövetele. Mert ha Ő nem jön el, akkor mi hamis bizonyágtevőknek találtatunk, a halottainknak a sírban végük van és nincs remény számunkra, ha Jézus nem jön el látható formában második alkalommal. És ebben... Ennek a fényében, a Második Eljövetel fényében, ami annyira fontos volt, hogy amikor Jézus először közeledett ehhez a szent héthez, amihez közeledünk, Ő még a Kereszt árnyékában is keveset beszélt a Saját haláláról, temetéséről és feltámadásáról. Többet beszélt a Második Eljöveteléről, mint a haláláról, temetéséről és feltámadásáról. Tehát ennek a fényében, ez egy nagyon fontos téma lehet.

20 Az Ószövetségben sokszorosán több Íráshely van, ami Krisztus Második Eljövetelére vonatkozik, mint ami az Első Eljövetelére vonatkozott. Most, miután a jóvátétel el lett végezve, az emberi faj számára minden csakis az Úr Második Eljövetén nyugszik.

21 Na most, nekünk különböző vallásaink vannak, különböző motivációink és különböző teológiáink, de a keresztény vallásunk csakis az Úr halálán, temetésén, feltámadásán és Második Eljövetelén alapszik. Ó, ez egy fontos kérdés. És ahogy most megközelítjük, az én legőszintébb gondolataim szerint, mi pontosan az Ő Második Eljövetelének árnyékában élünk. Ahol, — ahogyan én látom a Szentírás fényében, — nem maradt más remény a Gyülekezet számára az Úr Második Eljövetelén kívül. A világ az ő vad zűrzavaros állapotában teljesen kiment minden ember alkotta szervezet irányítása alól, ami csak van a földön. A királyok nem tudják többé megtartani az alattvalóikat, a diktátorok sem tudják többé megtartani az alattvalóikat, a demokrácia nem tudja többé megtartani az alattvalóit, és nem maradt más remény, csak az Úr Jézus Második Eljövetele.

22 És ez az egyik legszörnyűbb idő a hitetlennek és bűnösnek, aminek valaha tanúja volt, mert a pusztulás ideje közel van. És ez a legáldottabb idő a hívő számára, mert az ő megváltása közel van. Két csoport van a földön ma este, a hívő és a hitetlen. Azok, akikért eljön az Úr, hogy magához vegye, és azok, akiket az Úr elítélni jön. Az Eljövetele áldás lesz az egyik számára és átok lesz a másiknak az Ő megjelenésekor.

23 És mivel ez egy ennyire létfontosságú dolog, azt gondolom, épp' mielőtt... vagyis inkább a mi kis ébredésünk estéjén tiszteletteljesen meg kellene néznünk az Írásokban és meglátni azt, hogy mennyire közel vagyunk. Ha meg akarnám tudni, hogy mennyi az idő, megnézném az órát. Ha azt akarom megtudni, hogy a hétnek melyik napjában élünk, vagy az évnek melyik hónapjában, megnézném a naptárt. És ha meg akarom tudni ennek a nagy eseménynek az érkezési idejét, megnézem Isten Igéjében. Az megmondja nekem, hogy ez mikor van közel. Mert a Biblia azt mondja: „Amikor ezek a dolgok kezdenek megtörténni, emeljétek fel a fejetekeket, közeledik a ti megváltásotok.” Az idő közel van.

24 Ez olyan nagy dolog volt kijelentő János számára, Patmosz szigetén, hogy amikor látta az Úr Eljövetelének bemutatását, amikor látta az átkokat rászállni a hitetlenekre és az áldásokat rászállni a hívőkre, felkiáltott: „Bizony, jövel Úr Jézus!” Annyira beleremegett a szíve, miután látta mindazokat az eseményeket az Ő Eljövetele előtt, hogy felkiáltott: „Bizony, jövel Úr Jézus!” És amikor az egész gyülekezeti kor letelt a szemei előtt és látott mindent a nagyságában, ahogyan az megtörténik, akkor felkiáltott: „Jövel Úr Jézus!” Ennek egy dicsőséges dolognak kell lennie, hogy az Úr Jézus Eljövetele közeleg.

25 Jézus, amikor a tanítványai eljutottak egy helyre, ahol ők a föld testi, vagy természeti dolgait nézték... Na most, szeretnék itt megállni egy percre. Nem kell, hogy mindig testi dolog legyen az, ami elhúz bennünket, néha egyszerűen csak a természeti dolgok húznak el bennünket. Jézus szolgálai, vagyis tanítványai a város templomát mutatták Neki Jeruzsálemben, a nagy templomot, ahol Isten megjelent az Ő Sekina Dicsőségében, a Szentek Szentjében. És akkor elmondták Neki, hogy a kövek milyen jól el lettek helyezve és Istennek milyen nagy zsenialitása rendelte el, hogy ezek a kövek a világ sok helyéről legyenek kivágva és egybehozva. És negyven éves építése alatt nem volt még csak fűrész zúgása, vagy kalapálás hangja sem, olyan mesteri módon lett összerakva. És hogy Isten hogyan jött el a kérubok fölé és mutatta meg az Ő Sekina Dicsőségét és hogy milyen nagy reménységük volt ebben a nagy templomban.

26 Jézus azt mondta nekik: „Ne ezekre a dolgokra nézzetek!” Mégis az egy szent hely volt, egy jó hely volt. Az a hely volt az Úr lakhelyének háza. De Jézus azt mondta: „Ne ezekre a dolgokra nézzetek! Van valami mondanivalóm számotokra, ami sokkal nagyobb, mint ez. Mert eljön az idő, amikor kő kövön nem marad.”

27 Nem számít, hogy mennyire próbálunk a fizikai lényünkre vigyázni, nem számít, hogy milyen keményen dolgozunk a szervezetünkért, a gyülekezetben milyen keményen munkálkodunk a gyülekezeti rendünkért, jön egy idő, amikor mindezek a dolgok eltűnnek és elmúlnak.

Jézus elkezdett nekik erről beszélni, és azt kérdezték: „Mi lesz a jele a világvége eljövetelének?”

28 És Jézus kezdte elmondani nekik: „Eljön az idő, amikor kő kövön nem marad. Hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről, dögvésszről és földrengésekről különböző helyeken.”

29 És a múltkor odaát Kaliforniában, fent Oakland-ben, amikor volt kiváltságunk ott lenni egy összejövetelen, az volt az első alkalom, hogy a feleségem valaha átélt egy földrengést. A borbélynál ültem és én... a szoba megremegett egy kicsit. És a rádióban gyorsan bemondták: „Földrengés volt.” Azt mondták: „Várnak egy újabbat nyolc percen belül.”

Azt gondoltam: „Ó, mi van, ha ez az utolsó!”

30 Kisiettem a borbélytól és találkoztam a feleségemmel, aki az utcán várt, bementünk egy kis drogériába, hogy néhány képeslapot vegyünk, amit elküldünk a szeretteinknek. És mialatt ott voltunk, az egyik legtitokzatosabb, legfurcsább érzés, amit az ember érezhet; az egész föld imbolyogni kezdett. A polcokról kezdtek leesni az üvegek, a kémények kezdtek ledőlni az épületekről, az utcát előzőnlötték az emberek, akik kiabáltak és sikoltoztak, amint a vakolat potyogott a falakról. A nagy, harminc- és negyvenemeletes épületek együtt himbálóztak, míg a vakolattól olyan füst vagy por szállt fel, mint egy nagy gomba. Az emberek elkezdtek sikoltozni és futni. Azt mondtam: „Ez a Mindenható Isten Ujja, Aki azt mondja: 'A kézírás a falon van.'”

31 Jézus azt mondta: „Amikor hallotok földrengésekről különböző helyeken.” A föld hosszan megnyílt ott lenn az autópályán, körülbelül öt láb [kb. 1,5 méter] és lefelé több száz láb mélyen a földben. Az egyik helyen az egész autópálya belezuhant. Azt gondoltam, ahogy az szétnyílt, szinte látom a Mindenható Isten ujját, azt mondja: „És földrengések lesznek különböző helyeken.”

32 Napközben még nyolc különböző földrengés rázta meg azt a várost. A kocsmák nyitva maradtak és részegek özönlöttek az utcákra. És az asszonyok félmeztelenül járkáltak az utcákon, meg minden, mintha egyáltalán semmi sem történt volna. Az emberek annyira földhözragadtak manapság, hogy nem is tudom, mi kellene ahhoz, hogy megrázza ezt az országot. Úgy tűnik, annyira közönyösek. Nem figyelnek. Sőt az egyik ember még tett egy ilyen megjegyzést is, aminek szemtanúja voltam, az mondta: „Láttátok, mit tettem? Megráztam az öklömet. Én vagyok szupermen.”

Azt gondoltam: „Micsoda istenkáromlás!”

33 Soha nem is tudtam volna elképzelni annyi istenkáromlást, mint ami itt van a saját városunkban. Ahogy a múlt este mentem kifelé az autópályán Georgetown-ba, ahogy átmész azon a részen, épp' mielőtt eléred a bejövő új autópályát, ott volt egy nagy plakát kiragasztva, azt mondja: „Ő feltámadt, Él!” És egyből mellette a következő, – csak az a kettő volt – azt mondja: „Ahol Budweiser sör van, ott élet van.”

34 Azt gondoltam: „Micsoda istenkáromlás!” Erről ennyit. És a Biblia azt mondja, hogy Krisztus Második Eljövetele előtt „az emberek istenkáromlók lesznek, saját, istentelen kívánságaikban járnak, esküszegők és hamisan vádolók”. Hogyan jutott a világ ilyen tévelygésbe?

35 Bombay-ben, Indiában nemrég, amikor Billy-vel (a fiammal) ott voltunk egy nagy összejövetelen, ahol több tízezer hindu adta át az életét Krisztusnak, jött egy nagy figyelmeztetés. És szeretném, hogy figyeljétek meg a természet intelligenciáját! Hirtelen, valamilyen ismeretlen okból minden madár a városból elkezdett kimenni vidékre. A madarak nagy csapatokban mentek ki vidékre. És kezdték észrevenni, hogy minden tehén, juh és ökör... De Indiában az ő kerítéseik nem olyanok, mint a mieink; azok nem fakerítések, hanem nagy kövekből épített magas kerítések. Minden tehén kezdett elmenekülni a falaktól, el az épületektől és kimentek messzire, a mező közepére és kezdtek csordába verődni, kint a mező közepén. Aztán hirtelen egy nagy földrengés csapott le, szétrázta a falakat, fák, sziklák, törmelékek röpködtek. És a madarak egyáltalán nem tértek vissza, a tehenek kint maradtak a mezőn, és az emberek csak mentek tovább, az gondolva, hogy minden rendben van. A következő nap egy újabb földrengés jött és még több épület dőlt le és törmelékek röpködtek. És a harmadik napon a tehenek visszatértek a falakhoz és a madarak visszatértek a városba.

36 Ó! Ó, Aki táplálja a verebeket, Aki behozta a kis teremtményeit a bárkába, még mindig él és uralkodik. Úgy tűnik, hogy nekik több értelmük van Isten felől, mint az embernek, akit Ő a Saját képmására alkotott; mégis az ember istenkáromló. Isten gondoskodik a föld kis teremtményeiről és ők eltávolodtak a nagy falaktól. Azok megölték volna őket, a madarak összezúzódtak volna a sziklák réseiben, ahogyan azok oda-vissza rázkódtak.

37 Az Ő Eljövetelének Jelei! Ó, ezek nagyszerű napok, amikben most élünk! Földrengések különböző helyeken, dögvész, mindazok, amikről Jézus beszélt, itt vannak. Ahogy én megértem ezt, úgy látom, nem maradt semmi más, csak az Úr Eljövetele. Az közel van.

38 Jézus is, amikor megszólította a népét, azt mondta: „Tanuljatok a fügefa példájából! Amikor zsendül és kezd leveleket hozni, azt mondjátok, hogy közel a nyár. És amikor látjátok, hogy ezek a dolgok kezdenek beteljesedni, tudjátok, hogy közel van az idő.”

39 Figyeljétek meg, hogy mi a fügefa! A fügefa mindig a zsidó nemzet volt. Azt mondta, nem csak a „fügefa”, hanem „minden fa”. „Amikor látjátok a fügefát és a többi fát, hogy zsendülnek.” Tehát Ő nem csak a fügefáról beszélt, hanem a *többi* fáról is.

40 Tehát csak vegyük észre, amikor zsendül! Egy különleges időt éltünk meg az elmúlt néhány évben. A pogány gyülekezetnek az egyik legnagyobb ébredése volt, ami valaha volt az apostolok napjai óta. Ó, és akkor nem a pogány gyülekezetnek volt ébredése, a

zsidó gyülekezetnek volt ébredése. De a pogány gyülekezetnek az elmúlt tíz vagy tizenkét évben volt a történelem legnagyobb ébredése.

41 Gondolunk Luther Márton ébredésére, igen, az nagy volt, de az csak Németországban volt. Gondolunk a Wesley-féle ébredésre, ami Angliában volt, onnan terjedt át ide és néhány brit szigetre, de egyáltalán nem volt túl nagy hatása. De ez az ébredés, ami ezekben a napokban zajlik, ami természetfölötti, ez teljes mértékben lefedte a világot, tengertől a határtalan tengerig, a nagy rádiók és magazinok és evangélisták által, akik kimentek emberi támogatás nélkül és olyan ébredést hoztak, amiben ezerszer tízezer lélek született bele Isten Országába.

42 Az én saját kis törékeny szolgálatomban, amit az Úr adott nekem, több mint egy millió lelket láttam bejönni Isten Országába. Gondoljatok bele! Közben mások ezekkel a nagy szolgálatokkal a rádión keresztül és egyéb módon milliókat érnek el. Ébredés tüzei égtek minden dombon a világon, gyakorlatilag mióta... körülbelül tíz éve, mióta én... elindultunk az ébredéssel. A végidőben vagyunk.

43 Most figyeljete, aztán, épp azelőtt Ő prófétált itt és azt mondta: „Jeruzsálem falait pogányok fogják letiporni, amíg a pogány korszak véget nem ér.” A mohamedánok elfoglalták. Tudjuk ezt. És ma este szeretném, ha megfigyelnétek azt a krízist, hogy Izmael és Izsák még mindig egymás torkánál vannak, pont ott Jeruzsálemben, ahol megjövendölték, hogy így lesz. És néhány évvel ezelőtt még alig volt egyáltalán zsidó Jeruzsálemben.

44 Jézus azt mondta: „Amikor látjátok a fügefát, hogy zsendül.” Tehát a zsidók szétszórattak az egész világra, nagy tömegben, milliók Németországban és Olaszországban és az Egyesült Államokban és az egész világon. És Isten, ahogy a régi napokban tette, megkeményítette a fáraó szívét, Ő megkeményítette Mussolini szívét a zsidókkal szemben és a zsidókat kiűzték Olaszországból. Megkeményítette Hitler szívét és kiűzték őket Németországból. Megkeményítette Sztálin szívét és kiűzték őket Oroszországból.

45 És láttátok az újságot, hogy mi, az Egyesült Államok az arabok mellé állunk? Ó, testvér, a kézírás a falon van! Isten azt mondta: „Aki áldja Izraelt, áldott lesz, akiátkozza Izraelt, átkozott lesz.”

46 Van egy képem otthon, — vagyis azt hiszem, most éppen kölcsönben van valakinél, — amit a tudósok úgy hívnak, hogy *Három perccel éjfél előtt*. Ha a tudományos világ azt mondja, hogy „az óra körbement, és három perc van éjfélig” és azt hiszem most már le is rövidítették éjfél előtt egy percre, amikor felfedezték, hogy a hidrogén és oxigén atomokat és mindezeket a nagy erőket hogyan tudják igába fogni, teljesen totális megsemmisülést tudnának hozni öt perc alatt. Teljes mértékben meg tudnák tenni ma este és egy élő személy sem maradna az egész észak-amerikai kontinensen harminc

percen belül. És ez egy csomó hitetlen kezében van, akik gyűlölnék bennünket. És emellett vannak uszályaink és hajóink elhelyezve körbe mindkét... Szibérián át, Magyarországon és különböző helyeken, ahol hajóink vannak, megrakva ugyanilyen fajta rakétákkal.

47 Testvérek, később van, mint gondoljátok! Szodoma és Gomora nem gondolta, hogy azon az éjszakán az utolsó órákat élik. Egyiptom nem gondolta, hogy a halál angyala, akiről meg lett jövendölve, hogy eljön, azon az estén fog eljönni. Pearl Harbor nem tudta felismerni a rajtaütést, ami megtörtént. Megmérettünk és híjával találtattunk! Közel vagyunk a végidőhöz!

48 Mi történne ha...? Ők ott Moszkvában ide tudnák irányítani azokat a rakétákat a csillagok által és radarral vezérelve, hogy a bombák pontosan Louisville-ben, a Negyedik utcán landoljanak, ha meg akarnák tenni. Így igaz. És mi kint lehetünk a tengeren valahol a hajóinkon, és küldhetnénk egyet egyenesen a fővárosba, Moszkvába, ha akarnánk. Mi történne, testvérem, ha az a nagy rakéta fordulat megtörténne, ez az ország kapna egy megrázást, és ugyanabban az órában mi is elindítanánk azt a dolgot és az megrázná a másik oldalt? És amúgy is, egy ici-pici, vékony kis kérgen élünk, amikor a földrengések kiették körbe és körbe, egészen addig, míg kivájták, mint egy tojást. Ha lenne egy nagy robbanás, ez a nyolcezer mérföld vastag láva a levegőbe lövellne, ez pontosan azt tenné, amit Isten mondott, hogy bekövetkezik.

49 A végidőnél vagyunk, itt vagyunk. Nincs mód ezt megállítani. Minden kérés... Tehetünk egy Eisenhower-t minden országba, az sem állítaná meg. Jézus Krisztus azt mondta, hogy eljönnek ezek az idők. Itt vagyunk. A fügefafa zsendül.

50 Ezen a képen, ott lent Iránban... Elolvashatjátok a *Look* magazinban, hogy hogyan vették ezeket a nagy repülőgépeket és mentek le oda és töltötték meg zsidókkal a repülőket. Több ezren közülük ott lent voltak a babiloni fogságba vitel óta, ott voltak kétezer-ötszáz évig és otthagytak. Régi faeszközökkel szántottak. Semmit sem tudtak arról, hogy Jézus valaha is a földön volt. Semmit sem ismertek, csak a régi zsidó szokásaikat, azokat a szokásokat, amelyek által éltek. És amikor ezek a nagy repülőgépek leszálltak és kezdték azokat zsidókkal megtölteni, hogy hazavigyék őket a földjükre...

51 A próféta megprófétálta, kétezer-nyolcszáz vagy háromezer évvel ezelőtt, azt mondta: „Amikor kijönnek a fogságból, Isten sasszárnyakon fogja őket előhozni.” A próféta látta jönni a repülőgépeket, látta, hogy leszállnak, felveszik őket és hazaviszik őket a földjükre. Nem tudta hogyan nevezze ezeket, ő csak... Neki úgy nézett ki, mint egy sas, így azt mondta: „Sasszárnyakon lesznek visszahozva.”

52 És amikor kiszálltak a repülőből és a fiatalok segítették az öregeket, interjút készítettek velük. Azt kérdezték: „Meghalni jöttek haza a földjükre?”

Azt mondták: „Nem. Azért jöttünk vissza, hogy lássuk a Messiást!”

53 Ó, nagy gőzhajók a világ minden részéről az utóbbi néhány évben behajóztak Jeruzsálembe idős zsidókkal, fiatalok és öregek, a ruházatukba öltözve, jönnek keletről és nyugatról. És Jeruzsálem, a főváros fölött ott lobog Dávidnak az a régi hatágú csillaga, a legrégebbi zászló a világon, ami nem lobogott kétezer-ötszáz éven keresztül. Mára nemzetnek nyilvánították. A fügefa zsendül.

Jeruzsálem növekszik, az Úr helyreállítja,
Ezek a jelek, amiket a próféták előre megmondtak.
A pogányok napjai megszámláltattak.
Kemény boronálás jön.
Térjetek vissza ó, szétszórattak, a sajátjaitokhoz!
A megváltás napja közel van.
Az emberek szíve kihagy a félelemtől.
Töltekezz be Isten Szellemével!
Legyen lámpásod elkészítve és megtisztítva!
Nézz fel, közel a megváltásod!

54 Később van, mint gondoljuk! Nem azért jövünk gyülekezetbe, hogy elfoglaljunk egy helyet, nem azért jövünk gyülekezetbe, hogy halljunk egy jó prédikációt, nem azért jövünk gyülekezetbe, hogy jó zenét halljunk. Ezeknek mind megvan a helye, de jobb, ha azért jövünk gyülekezetbe, hogy megvizsgáljuk magunkat Istennel és a lelkünk üdvösségét, mert a megváltás Napja közel van.

55 Jézus Krisztus, Isten Fia hasonlította ezt (Ő mondta) egy asszonyhoz. És a témánkban ma este, úgy találjuk, hogy ez az asszony — akinek a férje elment, — elveszített egy érmét a fejdíszéből. Na most, meg fogom próbálni elmagyarázni ezt.

56 Manapság, ha egy asszony házas, akkor jegygyűrűt visel, ami annak a jele, hogy ő házas. Ez arra van, hogy távol tartsa a többi férfit attól, hogy bármit akarjanak tőle. Ránéznek és látják, hogy egy férjes asszony.

57 Azokban az időkben nekik nem jegygyűrűjük volt, hanem egy fejdísz, („diadém”, így hívják) amit a fejükre tesznek. Annak tíz érméje volt és körbement a fejükön. Ez volt a jele annak, hogy férjes asszonyok és egy férfi sem bolondozhat velük, egy fiú sem flörtölhet velük. Férjnél voltak.

58 És ezek közül mindegyik érme... Ha lenne elég időnk, (ami most nincs, meg fogom próbálni betartani a szavamat, amennyire csak lehet,) el tudnám mondani mindegyik érméről, hogy mit jelentett. Oda lett helyezve és mindegyik érme az asszony egy bizonyos erényét jelentette. Az első jelentette a férje felé való szerelmét. A második az erényesség fogadalmát, hogy tisztán él a férje iránt. És a harmadik, negyedik, ötödik, egészen a kilencedik és tizedikig.

59 Ha meg akarjátok keresni, nézzétek meg a Galaták 5-öt. Rá fogtok jönni, hogy ez az asszony a Gyülekezetet jelképezte, és a Gyülekezet Krisztus eljegyzett Felesége. És a fejdísz, amit a Gyülekezetnek viselnie kellene, a Galaták 5-ben található, ami szeretet, öröm, békesség, béketűrés, jóság, szelídség, gyengédség, türelem. Ez az a fejdísz, amit a Gyülekezetben viselni kellene; testvéri szeretet, kedvesség, közösség.

És ez az asszony, amikor... Bizonyára már besötétedett, mire felismerte, hogy elveszítette az egyik érmét ezek közül.

60 Ó, ha volt valaha olyan idő, amikor a gyülekezetnek számadást kellene tartania, hogy rájöjjön, hogy a helyén van-e minden érme, akkor az most van. Kezd sötétedni. A civilizáció pusztulásának felhője kísért és a föld fölött lebeg, mindenfelé bűn és züllés. Hatalmas időben élünk, amikor gonoszság van. Az emberek gyülekezetbe járnak csupán színlelésből. Az emberek gyülekezetbe járnak, hogy próbáljanak elrejtőzni a gonoszságuk elől. Az emberek gyülekezetbe járnak és kereszténynek vallják magukat, és úgy élnek, mint a többiek a világban; isznak, cigarettáznak, szerencsejátékot játszanak, az asszonyok erkölcstelenül öltözködnek, olyan ruhákat viselnek kint, az utcán a nyilvánosság előtt, amit még a saját öltözőszobájukban sem lenne szabad viselniük. És a testvéri szeretet szinte már eltűnt. Nem csak *egy* érmét veszítettünk el, hanem gyakorlatilag *mindegyiket* elvesztettük.

61 Kezdett esteledni, és emlékezzetek, a férje visszatérőben volt. És ha úgy találja őt, hogy nincs meg az egyik érme, az azt mutatná, hogy az asszony meg van bélyegezve, mint „szajha”.

62 És ha beszennyeződött, vagy beszennyezte magát bármilyen módon, és ezt látták az emberek, akkor a pap elé hozták és bizonyosságot tettek arról, hogy ilyen dologban találták, és a pap látta, hogy ő egy férjes asszony és kivette a fejdíszéből azt az érmét, amely ellen vétett. Ha megrontotta az erényét, akkor kivették azt. Ha flörtölt, hűtlenséget mutatott a férje iránt, akkor kivették azt. Bármelyik is volt, azt kivették. És amikor a férje visszatért, és úgy találta, hogy ő meg lett bélyegezve, akkor azonnal elvált tőle és nem akart semmit egy ilyen asszonytól. Nem ilyen asszonyt akart.

Tehát kezdett sötétedni és az asszony felismerte, hogy elvesztett valamit. Itt volt az idő, hogy a férje visszatérjen és már kezdett késő lenni.

63 A gyülekezet jobban tenné, ha megvizsgálná magát Isten Igéje által; a tisztaságunkat, a hűségünket, az odaszántságunkat. Fecsegőkké lettünk, pletykásokká, cigarettázókká, hamisan vádlókká, kifestett Jézabelekké, minden a naptárban, amit a világban a többiek tesznek, a keresztény egyház manapság közösséget vállal azokban a dolgokban, hogy már alig lehet megkülönböztetni egyiket a másiktól. Ideje leltárt tartani. Kezd késő lenni.

64 Na most, azért, hogy... annyira késő volt, hogy gyertyát kellett gyújtania. Elővett egy gyertyát. Nemcsak egy gyertyát vett elő, hanem vette a seprűt és elkezdte kitakarítani a házat.

65 Ó, testvér! Ha valaha szükség volt a gyertyagyújtás idejére, az Evangéliumi Világosság kiküldésére, a Szent Szellemre újra a gyülekezetben... Nem annyira az érzésekre, nem valami fantasztikus dolgokra, nem valami érzelmi fellángolásra, nem arra, hogy ugráljunk az örömtől, hanem egy szívet átvizsgáló megtapasztalásra, amikor férfiak és asszonyok rendbe hozzák a dolgaikat Istennel. Így van. A végidőnél vagyunk.

66 És meggyújtott egy gyertyát, hogy adjon neki világosságot. És, testvér, minden kis gyertyát, ami csak van itt, meg kellene gyújtani ma este. Nemcsak ez, hanem fogott egy seprűt és a szomszédok láthatták, ahogy száll a por. Igazi nagytakarítást tartott, mert a férje bármikor megérkezhetett. És ha rajtakapja, hogy az az érme nincs a helyén, „parázna” lenne.

67 Testvér, mi, az Élő Isten Gyülekezete, ezekben a nagy órákban, amikben élünk, illő lenne, hogy tartsunk egy átvizsgálást, menjünk Isten elé, gyújtsuk meg az Evangélium Igéjének gyertyáját, vizsgáljuk meg magunkat és tudjuk meg, hogy nem vagyunk-e híján valaminek, különösen, ahogy látjuk ezeket a dolgokat közeledni. A végidőnél vagyunk, Krisztus Eljövetele közel van. A világon nincs más remény a Gyülekezet számára.

68 És nézzétek, a gyülekezet könnyelműsködik! A gyülekezetnek nincs többé lelkiismerete. Alig tudod felébreszteni őket. A Biblia mondja, hogy ilyen állapotba kerül, amikor azt mondják: „A mi Urunk halogatja a Visszajövetelt.” „És mardosni fogják és megemészti egymást, és így tovább, és hadakoznak.” Pontosan ez az az óra. Minden készen áll. A lapok oda vannak fordítva, mint ahogy akkor volt és készen áll az Úr Eljövetele.

69 A református egyház elvesztette a fényét. A metodista egyház elvesztette a fényét. A baptista egyház elvesztette a fényét. A pünkösdi egyház elvesztette a fényét. Úgy tűnik, minden fény odavan.

70 A pünkösdiek, a szentség-hívők, pontosan úgy viselkednek, mint a metodisták. A metodisták úgy viselkednek, mint a baptisták. A baptisták úgy viselkednek, mint a reformátusok. A reformátusok úgy viselkednek, mint a katolikusok. És ez mind visszament egy jókora nagy rakás bűnbe. Így igaz. A végidőben vagyunk, az Úr Eljövetelénél.

71 Tehát az asszony kitakarította a házat. Sikálta a padlót, söpörte a falakat, leszedte a pókhálókat, addig folytatta, amíg meg nem találta azt, amit elvesztett. És amikor megtalálta, áthívta a kis testvér-gyülekezeteit, hogy jöjjenek most.

72 Nekem nem számít, hogy te metodista, baptista, pünkösdi, presbiteriánus vagy, gyere, örüljünk együtt! Amikor eljön az az idő, amikor a gyülekezet megtalálja a testvéri szeretetet, amikor a gyülekezet megtalálja szent tisztességét, amikor a gyülekezet

megtalálja a helyét Krisztusban, akkor hívja a test többi tagját: „Gyertek és örüljetek velünk!” Isten azt akarja, hogy a gyülekezet szeresse Őt.

73 Azt hiszem, vasárnap reggel volt az, hogy beszéltem az asszony erényeiről, hogy mennyire áldott az, amikor Isten feleséget ad az embernek; ki találhat ennél édesebb dolgot, mikor fáradtan hazajön. Az asszony és a férfi elválaszthatatlanok, ők egyek. A teremtésben Isten először együtt teremtette meg őket; és ők egy szív, egy lélek, egy gondolat meg minden. Amikor megalkotta az embert a föld porából, elválasztotta őt a feleségétől. Amikor megalkotta Évát, nem ment, hogy alkosson egy asszonyt, hogy felvesse még *több* port, de vett egy bordát Ádám oldalából és feleséggé formálta. Azt mondta: „Ő csont a csontomból, test a testemből.” Egyek voltak szívükben, lelkükben és testükben.

74 Ez egy jelkép Krisztusra. Isten nem egy hitvallásból vette Krisztus Gyülekezetét, nem is egy felekezetből vette. Ő azt Krisztus szívéből vette, a Véren keresztül, a lándzsával az Ő oldalából.

75 Testvérem, testvérnőm, nem számít, hogy mennyire vallásos lehetsz, ha nem vagy befedve a Vérral, akkor elveszett vagy. Holnapután este fogunk ebbe belemenni, megmutatni, hogy ez mennyire létfontosságú. De a Vér nélkül elveszett vagy.

Tehát, amikor Ő megalkotta azt a feleséget, ő egy társ volt. Arra volt, hogy Ádám szeresse, a része volt.

76 Most jól figyeljete! Egy férfi vagy asszony soha nem mehet a Mennybe, hacsak nem születnek újjá. Nem úgy értem, hogy azért, mert nyelveket szóltál, nem úgy értem, hogy azért, mert kiáltoztál, nem úgy értem, hogy azért, mert táncoltál, nem úgy értem, hogy azért, mert gyülekezetbe jártál és rendszeresen megjelentél, kitűzőket viseltél a hűségéről. Azok a dolgok rendben vannak, de ez nem az. Egy teljes egyesüléskapcsolatnak kell lennie közted és Krisztus között, addig, amíg egyek nem lesztek. Egyek vagytok! És ha nem vagytok, hogyan...?

77 El tudod képzelni, hogy este hazajössz, fáradtan, kimerülten, elgyötörtén? Ha gazda vagy, szerelő, prédikátor, bármi is vagy, bejössz, amikor hazajössz a kis otthonodba, vágysz eljutni oda. Kinyitod az ajtót, és a kedves kis feleséged ott áll, üdvözl téged. Teljesen tisztán és csinosan. Odamegy hozzád, arcon csókol, és azt mondja: „Apa, fáradt vagy.” Leültet egy székre, odaül az öledbe, átölel a karjaival és megpaskol. Akkor egyszerűen csak úgy tűnik, hogy már nem vagy fáradt, valami felemel téged. Ez olyan valami, amit Isten ezért a célért adott neked. Ez a te részed, nos, ha ő egy igazi feleség.

78 De mi van akkor, ha ezek az ajkak egy másik férfit csókoltak azon a napon, vagy valamikor máskor? Mi van akkor, ha te tudsz erről? Mi van akkor, ha azok a karok egy másik férfit öleltek? Akkor ő teljes mértékben egy fürtelem a te öledben. Az a csók úgy éget, mint Júdás csókja. Azok a karok... inkább ne is ölelnének át téged. Ó, lehet teljesen

kicsinosítva, a haja lehet göndör, a szemei lehetnek barnák, az arca olyan lehet, mint a rózsa, a kis szoknyája ki lehet vasalva, annyira csinos lehet, de ha nincs ott az az eredeti, istenfélő tisztelet, szeretet és bizalom, akkor jobb, ha távol marad az öledtől. Nem akarsz tőle semmit, ő a károdra van. Nem számít, hogy mennyire kicsinosítja magát, még mindig helytelen, amíg be nem bizonyítja, hogy ő a te valódi, igaz kedvesed, aki senki mást nem szeret, csak téged. Senki más nem csókolhatja az ajkát, csak te, senki más karjai nem ölelhetik őt, csak a tieid és te tudod ezt. Micsoda érzés, micsoda vigasztalás!

79 Ez férj és feleség, ami képe Krisztusnak és az Ő Gyülekezetének. És amikor elmész a gyülekezetedbe, nektek lehetnek a legjobb padsoraitok a városban, nektek lehet a legmagasabb templomtorony a városban, nektek lehet a legjobb orgona, ti öltözhettek a legjobban, úgy énekelhettek, mint a poszáta, de mindezek ellenére, ha te csókolgatsz a világot és flörtölsz vele, az a csók Krisztus arcán olyan, mint Júdás csókja. Semmit sem akar veled kezdeni. Ránéz a jegygyűrűdre és azt találja, hogy a fejdísz nincs a helyén, úgy találja, hogy a szeretet eltűnt; ez egy formalitás. Úgy találja, hogy a hűség eltűnt; paráznaságot követtél el a világgal. Táncolni jársz és boogie-woogie partikra, és szennyes TV programokat nézel. Házasságtörést követsz el Krisztussal szemben, mivel azt mondd, hogy Ő a Férjed.

80 A Biblia azt mondja: „Azt mondd: 'Gazdag vagyok és nincs szükségem semmire.'” De Ő azt mondja: „Nem tudod, hogy mezítelen vagy, nyomorult, vak, szegény és nem tudsz erről.” Ideje, hogy gyertyát gyújtsunk és kiséperjük a házat. Az Úr Eljövetele közel van.

Gondoljuk ezt át csak egy pár percig miközben meghajtjuk a fejünket! Megtennétek? Idejőnnél a zongorához, testvérnő?

81 Mit csináltatok, gyülekezet? Milyen állapotban vagytok ma este? Amikor felemeled a kezedet az áhítatodban, van valami, ami átvizsgál téged? Ha flörtölsz a világgal, ha olyan dolgokat teszel, amik helytelenek, a te csókod...

82 Gondolkozzatok el ezen, férfiak! Urak, szeretnék kérdezni valamit tőletek. És ez szól a hölgyeknek is és az asszonyoknak. Fiatal hölgyem, mit gondolnál a barátodról, ha tudnád, hogy láttad őt, ahogy együtt volt egy másik lánnyal és megcsókolta, és közben a jegyese vagy, és odamenne hozzád, megpaskolná a kezedet és azt mondaná: „Drágám, csak téged szeretlek”?

Azt mondanád: „Te kis képmutató, tűnj a szemem elől!”

83 Mit tennél...? Gondolkodjatok el ezen, urak! És mi nem csak jegyesek vagyunk, hanem házasok. A Gyülekezet összeházasodott Krisztussal. Mi Krisztus Felesége vagyunk, akik gyermekeket hoznak elő. Szeretnéd azt, hogy, amikor hazajössz este, odaadással a feleséged felé, és van egy csomó kisgyermek, és úgy találsz, hogy aznap...? Amikor ő bejön hozzád, ó, a körmei talán ki vannak festve — ami a világból való. Te talán... Lehet,

hogy ő nagyon csinosan néz ki, de te tudod. Gondolkozz erről, testvér! Ha az az asszony más férfit csókolgatott, ha azok a karok körülötted... Azt mondja, hogy szeret téged, de tudod, hogy az... hogy ő mást is szeret és az szerelme nem igazi. A szerelme nem igazi; az nem csak a tiéd, az másé is. Ha van más férfi rajtad kívül, elűznéd őt az öledből. Gondolj bele, hogy milyen érzés lenne az! Gondolj bele, hölgyem, ha a férjed hazajönne... Nem csak ez, de erkölcstelen cselekedetek betegségét is hordozná.

84 És, ó, Isten áldja meg a szíveteket, a gyülekezetet már felemésztette egy szellemi nemi betegség és mindenféle izmusok meg minden más. Ez rossz! Isten legyen irgalmas! Jézus jön, barátaim. Nem lesz időd ezeknek az estéknek egyikén, vagy ezekben a napokban. Jobb, ha most vizsgálod meg magad.

Imádkozzunk!

85 Meghajtott fejjel, felemelt kezekkel, hányan mondanátok: „Branham testvér, emlékezz meg rólam az imádságodban! Nem azért jöttem ide, csak hogy lássanak engem”? Isten áldjon titeket! Nézzétek csak a kezeket! „Nem azért jöttem ide, hogy lássanak engem, azért jöttem, hogy rájöjjenek valamire. Hiszem, hogy Isten szólt a szívemhez, mialatt prédikáltál, és felismerem, hogy helytelen vagyok. Szeretnék igazi, valódi keresztény lenni. Szeretnék egy igazi szerelmes lenni, hogy amikor odamegyek az én Uramhoz és letérdelek, szeretném, hogy a karjaival átöleljen engem és azt mondja: 'Ó, Szerelmem!'”

86 Emlékeztek, Salamon hogyan beszélt erről? Azt mondta: „Jöjj, szerelmem, menjünk át a gránátalmák között, menjünk át a fűszeres kerteken!” Hogyan mondta, hogy az ő ajkai olyanok, mint a rózsabimbók, és így tovább. Mennyire szerette az ő kis feleségét! Azt mondta: „Gyere, menjünk és töltekezzünk be szerelemmel!”

87 Amikor letérsz az oltárhoz imádkozni, igaz-e annyira a szíved és tiszta-e annyira a lelked, hogy azt mondd: „Uram Istenem, vegyük a szerelmünket” – és azt mondod – „Igen, Szerelmem, szeretlek Téged”? Vagy paráznaságot követsz el? Flörtölsz a világgal?

88 Az Úr órája közel van, amikor mindezek a jelek és csodák és egyéb dolgok, amik tízezer számra történtek, mutatják, minden jelzés erre mutat. Kezd sötétedni. A gyülekezet kihűlőben van. Úgy tűnik, hogy az ébredésnek vége. Az utolsó darabkája is befejeződik. És magunkat házasságtörésben találjuk. Mit fog Ő tenni? El fog taszítani az öleről és azt mondja: „Távozzatok Tőlem, ti gonoszság cselekvői!”

89 Ha van itt valaki, aki szeretné, hogy újra megemlékezzünk róla, megkérném egy percre, emeld fel a kezéd Isten felé, és mondd: „Most átadom magam. Isten kegyelme által ma estétől hűséges életet fogok élni Isten segítségével.” Isten áldjon meg! Isten áldjon meg! És téged testvér, téged, testvérnő, téged, fiatal hölgy, téged uram, téged testvér, téged itt, ott lent és téged fiatalember!

90 Van itt olyan személy, aki még nincs megmentve és mondanád: „Branham testvér, emlékezz meg rólam, még soha nem születtem újjá. Tudom, hogy nem.”? Figyelj, te nem vagy megmentve, amíg nem születesz újjá, csak odafordítottad az arcod Valami felé, de amikor elfogadod Krisztust, akkor újjá vagy születve. Mondd azt: „Branham testvér, még soha nem fogadtam Ezt el. Tudom, hogy helytelen vagyok. Most felemelem a kezemet és azt mondom: 'Emlékezz meg rólam is! Még egyáltalán nem vagyok megmentve. Még soha nem próbáltam meg Krisztust szolgálni, de meg akarom próbálni. Imádkozz értem, Branham testvér!’” Felemelnéd a kezed, van itt valaki? Van itt olyan személy, aki még soha nem volt keresztény, szeretné felemelni a kezét és azt mondani: „Emlékezz meg rólam imádságban, testvér”? Isten áldjon meg, fiam! Valaki más mondaná: „Emlékezz meg rólam, testvér”? Isten áldjon meg, hölgyem! Valaki más? „Emlékezz meg rólam, testvér, most már szeretnék hinni az Úr Jézus Krisztusban és elfogadni Őt Megváltómként”? Isten áldjon meg téged, testvér! Ez jó.

91 Valaki kritizált engem a múltkor, azt mondta: „Branham testvér, miért mondod azt, hogy 'Emeld fel a kezedet'?” Figyeljete, senki más nem hisz jobban az oltárhoz hívásban, mint én. Hiszek az oltárhoz hívásban, az jó, de nem az ment meg téged. Ez a te véleményed, a döntésed Krisztus felől. Azt mondom: „Nos, ha odamennék az oltárhoz.” Az jó. De testvér, felismerted azt, hogy amikor fölemeled a kezedet, azzal megtörsz minden tudományos törvényt, ami van? A kezednek természet szerint a gravitációtól csak lefelé kellene csüngenie. Ha felemeled a kezedet, az azt mutatja, hogy van benned egy Természetfölötti lény, ami képes szembeszállni a természet törvényeivel, hogy felemelje a kezedet a Teremtőd felé. Valami a szívedben hozott egy döntést. Isten látja, hogy felemeled a kezedet, ugyanúgy, mint ahogy lát téged az oltárnál. Pontosan így van. Ha te azt komolyan gondolod, akkor Isten is komolyan gondolja. De figyelj, barátom, nem teheted fél szívvel, ezt komolyan kell gondolnod.

Most imádkozzunk!

92 Áldott Mennyei Atyánk, ma este ennek az ébredésnek kezdetén, amint az időnk elszaladt most és egy kicsit későre jár, imádkozom Hozzád, hogy légy irgalmas ezekhez az emberekhez! Add meg, Mindenható Istenem, hogy... Ma este itt legalább húsz kéz emelkedett fel az épületben, hogy szükségük van Krisztusra. Ó, Istenem, ez az ő lelkük. A Szellem, az Olaj kezd kifogyni. Nem lesz belőle sokkal több. Amikor az utolsó csepp is elfogy a vödörből, vagyis a tartályból, nem lesz többé Olaj töltve a lámpásokba. Ők felismerik, hogy az utolsó napokban vannak. Nincs több remény a földön számunkra Krisztuson kívül. Imádkozom ma este, Uram, hogy valahogy ezen pillanat ünnepélyességében küldd el most a Szent Szellemet, amely arra készítette őket, hogy felemeljék a kezüket és mentsd meg őket a bűnös élettől. Add meg ezt, Atyám!

93 És mielőtt véget ér ez az összejövetel, hadd legyenek szó szerint tucatjával, akik kiáltoznak a Szent Szellemről. Hadd legyen ez a bemerítkezés úgy, hogy csak egyik a másik után merítkezik be az Úr Jézus Krisztusunk drága Nevében, Húsvét reggelén feltámadva egy megújult életre. Ó, Örökkévaló Áldott Atyánk, imádkozom, hogy áldd meg őket! Add meg ezt, Uram! És most, éppen ebben a pillanatban, az ő döntésük hadd legyen valódi! Hadd fogadjanak el Téged pont ott, ahol ülnek! Az oltárunk és körben minden tele van emberekkel és imádkozunk, hogy engedd, hogy ezek az emberek ma este a szolgálóid legyenek! Krisztus Nevében.

94 Miközben a fejünk meg van hajtva, szeretnék kérdezni tőletek egy tiszteletteljes kérdést. Ti, akik felemeltétek a kezeteket, és ti, akik imádkoztatok, tudom, hogy nem azért emeltétek fel a kezeteket, csak hogy lássák, hogy fent van a kezetek. Azért emeltétek fel, mert Valami azt mondta nektek, hogy tegyétek meg. Mondjátok azt felemelt kézzel: „Branham testvér, én hiszem Isten előtt és ez előtt a közösség előtt, hiszem, hogy ma este történt valami a szívemben, hogy ettől az estétől fogva én egy megváltozott ember leszek.” Felemelnétek a kezeteket? Ti, akik felemeltétek a kezeteket, mondjátok: „Hiszek!” Isten áldjon meg, hölgyem! Isten áldjon meg téged, téged, téged, téged! Ez csodálatos. Ott messze hátul, az Úr áldjon meg titeket!

95 Valaki más felemelné a kezét, mondaná: „Én hiszek most rögtön”? Isten áldjon meg, testvérem! „Az Úr mondja nekem ma este...” Isten áldjon meg hölgyem, ott hátul! Isten áldjon meg, fiatal hölgy, itt! „Az Úr azt mondja nekem éppen most, hogy valami történt a szívemben és hiszem, hogy több örömöm lesz ebből az ébredésből, mint valaha volt az életemben.” Isten áldjon meg! Rendben. Isten áldjon meg hölgyem, aki itt ülsz! Azt gondolom, éppen ideje volt, hogy te is felemeld a kezedet. Van még valaki, aki azt mondaná: „Valóban máshogyan érzem magam, Branham testvér, hiszem, hogy úgy fogok kimenni a gyülekezetből ma este, hogy tudatában vagyok Krisztus hamarosan való Eljövetelének. Úgy megyek ki innen, hogy egy megváltozott életet éljek. Keresztény leszek Isten kegyelméből. Hiszem, hogy Isten elhívott engem”?

96 És ha Ő elhívott téged, akkor te az Övé vagy. Hagyd abba a flörtölést, hagyd abba a világgal való flörtölést! Gyere és most már élj Őérte! Mondd azt: „Megtérek minden bűnömből és elfogadom Krisztust, mint Megváltómat.” Lenne még valaki, mielőtt zárunk? Van még? Isten áldjon meg testvér! Isten áldjon meg! Ez jó. Isten áldjon meg! Ez jó. Annyira örülök, hogy látom, hogy ezt teszitek. Rendben.

97 Most kezd esteledni, egy kicsit... nem szeretnénk túl nagy nyomást gyakorolni, szeretnénk hamar elengedni, hogy vissza tudjatok jönni holnap este.

98 Mielőtt még zárunk, van olyan beteg személy, aki felemelné a kezét, és mondaná: „Imádkozz értem, Branham testvér”? Rendben, öt, hat, hét, nyolc, kilenc, tíz kéz, tizenegy, tizenkettő, rendben, tizenhárom, tizennégy, rendben, tizenöt.

Hajtsuk meg most a fejünket!

99 Áldott Mennyei Atyánk, Te látod ezeket a kezeket. És, ó, egy céllal vannak itt. Talán ők keresztények, de szükségük van a Te nagy segítségedre. És felismerjük Urunk, hogy Te kiáltottál Dávid által, azt mondva: „Ne feledd el semmi jótéteményét Annak, Aki megbocsátja minden bűnünket és meggyógyítja minden betegségünket.” Imádkozom, hogy Krisztus Vére nyugodjon meg rajtuk egy drága módon és gyógyuljanak meg, hogy élvezhessék a következő összejevetelt. Add meg ezt, Urunk! Krisztus Nevében kérjük ezt. Ámen.

Álljunk most fel! *Vidd magaddal Jézus Nevét:*

...magaddal Jézus Nevét...

Fordulj meg, fogjál kezet valakivel melletted! Forduljatok meg, fogjatok kezet!

Vigaszt, örömet lelsz benne, vidd hát el mindenfele!

Drága Név, édes Név, földnek szent reménysége,

Drága Név, édes Név, Mennynek öröme, fénye.

Most csendesesen, amint errefelé fordultok, énekeljétek lágyan!

Meghajlik Jézus Nevére lábához a mindenség,

Koronánkat adjuk Neki, ha majd utunk véget ér.

Drága Név, édes Név, földnek szent reménysége,

Drága Név, édes Név, Mennynek öröme, fénye.

100 Most egy kicsivel kilenc után van, körülbelül hét-nyolc perccel kilenc után. Hamar haza tudtok érní. Gyertek vissza holnap este és majd élvezhetjük Isten áldásait és élvezhetjük a jelenléteteket. Úgy vettem észre, hogy körülbelül tizenkét-tizennégy kéz volt fent gyógyulásért ma este. Ha úgy alakul, hogy sok beteg lesz bent, kijelölünk egy estét gyógyító szolgálatra, talán szombat este és vasárnap is. Ha úgy látjuk, hogy nem tudjuk őket mind vasárnapra tenni, akkor vesszük a szombat estét. Majd meglátjuk, hogyan alakul.

101 Most imádkozom, hogy Isten áldása nyugodjon meg mélyen mindnyájatokon, és Ő legyen veletek és áldjon meg titeket, míg újra találkozunk holnap este.

102 Hajtsuk meg most a fejünket egy pillanatra imádságban, mialatt megkérem a pásztort, hogy jöjjön előre és bocsásson el bennünket egy rövid imádsággal.
